

16 iulie – 22 iulie

Când se vede fața aurarului

Textul de memorat: „Noi toți privim cu fața descoperită, ca într-o oglindă, slava Domnului, și suntem schimbați în același chip al Lui, din slavă în slavă, prin Duhul Domnului.” (2 Corinteni 3:18)

Amy Carmichael a dus un grup de copii la un aurar tradițional din India. În mijlocul unui foc de cărbuni se afla o țiglă curbată. Pe țiglă era un amestec de sare, fruct de tamarin și praf de cărămidă. Incorporat în acest amestec era și aurul. În timp ce focul devora amestecul, aurul devenea mai pur. Aurarul scotea aurul cu niște clești și, dacă nu era suficient de pur, îl așeza din nou în foc cu un nou amestec. Însă, de fiecare dată când puneau din nou aurul, creștea temperatura. Grupul a întrebat: „Cum știți când aurul s-a purificat?” Aurarul a răspuns: „Când pot să-mi văd fața reflectată în el” (Amy Carmichael, *Learning of God*, Christian Literature Crusade, Fort Washington, PA, 1989, p. 50).

Dumnezeu caută să ne curețe, să ne facă puri ca aurul, să ne transforme după chipul Lui. Aceasta este o țință uimitoare și pare și mai uimitor faptul că un caracter asemenea lui Hristos se dezvoltă doar atunci când trecem prin focurile vieții.

De înțeles: Ce rol joacă suferința în procesul de curățire? Cum înțelegem acest proces în contextul marii lupte?

Duminică, 17 iulie – „Asemenea chipului Fiului Său”

„Căci, pe aceia pe care i-a cunoscut mai dinainte, i-a și hotărât mai dinainte să fie asemenea chipului Fiului Său, pentru ca El să fie Cel Întâi Născut dintre mai mulți frați” (Romani 8:29).

La început, Dumnezeu ne-a făcut după chipul Său (Geneza 1:27), dar acel chip a fost deformat de păcat.

1. În ce aspecte se vede deformarea chipului lui Dumnezeu în om?

Este clar: cu toții am fost afectați de păcat (Romani 3:10-19). Totuși dorința lui Dumnezeu este să ne readucă la stadiul inițial. Iar aici se potrivește versetul nostru de astăzi: ne dezvăluie planul lui Dumnezeu ca toți aceia care își supun viața Duhului Sfânt „să fie asemenea chipului Fiului Său” (Romani 8:29).

Dar mai este o dimensiune: „Însuși chipul lui Dumnezeu trebuie refăcut în oameni. Onoarea lui Dumnezeu, onoarea lui Hristos, este în joc prin desăvârșirea caracterului poporului Său” (Ellen G. White, *Hristos, Lumina lumii/Viața lui Iisus*, p. 671).

2. Cum înțelegi ce ne spune Ellen White în citatul de mai sus? Vezi și Iov 1; Matei 5:16; 1 Corinteni 4:9; Efeseni 3:10.

În calitate de creștini, nu trebuie să uităm niciodată că ne aflăm în mijlocul unei drame cosmice. Marea luptă dintre Hristos și Satana se desfășoară peste tot în jurul nostru. Bătălia ia numeroase forme și se manifestă în multe feluri. Și, deși multe aspecte sunt ascunse, putem înțelege că în calitate de urmași ai lui Hristos avem de jucat un rol în această dramă și putem aduce slavă lui Isus prin viața pe care o ducem.

Imaginează-ți că te afli pe terenul unui stadion imens. Într-o tribună sunt ființele cerești loiale Domnului, în cealaltă tribună sunt ființele care au căzut împreună cu Lucifer. Dacă viața ta din ultimele 24 de ore s-ar derula pe acel teren, din ce tribună s-ar auzi mai multe ovații? Ce spune răspunsul tău despre tine însuși?

Luni, 18 iulie – Credință, în mijlocul focului

Una este să fii în luptă și cu totul alta este ca nici măcar să nu vezi forțele dispuse în respectiva luptă. Într-un anumit sens, așa este și cu noi, creștinii. Știm că forțele sunt acolo, le simțim în viața noastră, totuși trebuie să înaintăm prin credință, încrezându-ne în „Cel ce este nevăzut” (Evrei 11:27).

3. Citește Iov 23:1-10. Care este esența luptei lui Iov? Ce anume nu vede el? În același timp, ce acceptă el prin credință, în ciuda încercărilor prin care trece?

Chiar și în mijlocul încercărilor lui teribile, Iov s-a încrezut în Domnul. În ciuda a tot, Iov era hotărât să reziste. Și unul dintre lucrurile care l-au determinat să persevereze a fost nu o medalie de aur, ci, uitându-se în viitor, și-a dat seama că, dacă se prindea de Dumnezeu, avea să iasă învingător - avea să iasă precum aurul. Nu ni se spune cât de multe știa Iov despre ce se întâmpla în spatele cortinei. Indiferent cât de multe erau ascunse de el, Iov a rezistat focului purificator.

Ție ți-e teamă de foc? Ești îngrijorat de dogoarea pe care ar putea-o genera împrejurările? Poate, ca și în cazul lui Iov, frigerea focului de la Dumnezeu pare inexplicabilă. Ar putea fi vorba de dificultatea de adaptare la noul loc de muncă sau în noua casă. Sau faptul că trebuie să supraviețuiești unui rău tratament la locul de muncă sau chiar în sânul propriei familii. Ar putea fi o boală sau pierderi financiare. În cazul unora, chiar războiul. Oricât de greu de înțeles ar fi, Dumnezeu poate folosi aceste încercări pentru a te șlefui și a te rafina, a reproduce chipul Său în caracterul tău.

Pare a fi un imbold pentru Iov faptul că va ieși curat ca aurul - o țință, un obiectiv asupra căruia să-și fixeze ochii, iar acest lucru îl ajută să răzbată prin necazuri. Faptul că, în ciuda durerii și a suferinței, el a fost capabil să înțeleagă realitatea procesului de curățire este în sine o mărturie puternică despre caracterul lui. În același timp, chiar dacă nu înțelegea foarte multe, el știa că acele încercări aveau să-l rafineze, să-l facă mai bun.

Potrivit experienței tale, în ce fel încercările pot șlefui și rafina pe cineva? Care sunt alte căi prin care ai putea fi curățit, în afară de suferință?

Marti, 19 iulie – Ultimele cuvinte ale lui Isus

Isus era în Ierusalim, pe punctul de a-Și da viața. Potrivit Evangheliei după Matei, ultimul ceas de învățătură a lui Isus înainte de Paște a fost petrecut pentru a le spune ucenicilor pilde, inclusiv parabola despre cele zece fecioare și despre oi și capre. Aceste relatări au legătură cu modul în care noi ar trebui să trăim în timp ce așteptăm ca Isus să revină. Prin urmare, relevanța lor în prezent - când semnele revenirii Lui se văd peste tot în jurul nostru - nu a fost niciodată mai importantă.

În legătură cu parabola celor zece fecioare (Matei 25:1-12), mulți comentatori precizează că uleiul este un simbol al Duhului Sfânt. Ellen White este de aceeași părere, dar ea mai spune și că acest ulei este un simbol al caracterului și este ceva ce nimeni nu poate obține în locul nostru.

4. Citește Matei 25:1-12. În ce fel înțelesul parabolei se schimbă în funcție de interpretarea dată uleiului: un simbol al Duhului Sfânt sau al dobândirii caracterului. Ce aplicație poți face în dreptul tău din perspectiva ambelor interpretări?

Duhul Sfânt:

Caracterul:

5. Citește parabola despre oi și capre din Matei 25:31-46. Ce criterii sunt folosite pentru despărțirea oilor de capre?

Să observăm că Împăratul separă oamenii - oile de capre - pe baza faptelor lor, a caracterului. Deși Isus nu susține aici mântuirea prin fapte, putem vedea cât de importantă este dezvoltarea caracterului în planul *Studiu Biblic, Trim. III, 2022 – Cu Hristos în cuptorul încercării*

de mântuire și cum aceia care sunt cu adevărat salvați prin Isus vor reflecta acea salvare în viața și caracterul lor.

Se spune despre caracter că reprezintă ceea ce omul este pe întuneric, când nu îl vede nimeni. Ce fel de persoană ești când nu te vede nimeni? Ce îți spune răspunsul tău despre schimbările pe care trebuie să le faci?

Miercuri, 20 iulie – „Cei înțelepți”

În secțiunea de ieri am analizat importanța caracterului în viața acelor care așteaptă a doua venire. Astăzi vom analiza mai îndeaproape importanța caracterului la aceia care vor fi în viață la a doua venire a lui Isus.

6. Citește Daniel 12:1-10. La ce perioadă din istoria pământului se face referire? Mai important, ce înțelegem din aceste versete despre caracterul copiilor lui Dumnezeu din acea perioadă? Ce trăsături le sunt atribuite, spre deosebire de cei nelegiuți? Vezi și Apocalipsa 22:11.

Lui Daniel i se spune că, înainte de venirea lui Isus, va fi o perioadă de criză fără precedent în istorie. În Daniel 12:3,10 ni se oferă o descriere a celor neprihăniți și a celor răi care vor traversa această perioadă. De observat că „cei răi vor face răul” (Daniel 12:10), spre deosebire de cei înțelepți, care, așa cum se spune în versetul 3, vor străluci cu putere, poate pentru că au fost „curățiți, albiți și lămuțiți”/„purificați, albiți și încercați” (Daniel 12:10, VDC/BTF) în această „vreme de strâmtorare cum n-a mai fost de când sunt neamurile și până la vremea aceasta” (Daniel 12:1). În plus, cei răi nu înțeleg, dar, spre deosebire de ei, cei neprihăniți sunt „înțelepți” și înțeleg.

Înțeleg ce anume? Matematică, științe, metoda istorico-critică? În cartea Proverbele se spune că „teama de Domnul este începutul cunoașterii” (Proverbele 1:7, NTR). Poate că, în acest context, „cei înțelepți” sunt înțelepți deoarece cunosc ce înseamnă aceste evenimente finale, această „vreme de strâmtorare”, pe măsură ce se desfășoară. Ei nu sunt luați prin surprindere; din studiul personal al Cuvântului ei știu că timpul acesta va veni. Și, cel mai important, ei cunosc suficient cât să se lase curățiți și șlefuiți de această vreme de necaz. Cei răi, pe de altă parte, nu fac altceva decât să devină și mai îndârjiți în răzvrătirea lor și continuă astfel în răutatea lor.

Aspectul esențial este că aici ni se oferă o descriere a poporului care a trecut printr-un proces de rafinare, de curățire.

Deși am analizat aceste versete în contextul zilelor finale, ce principii găsim în ele care ne ajută să înțelegem mai bine în ce constă procesul de curățire, de purificare, chiar și pentru noi astăzi?

Joi, 21 iulie – Caracterul personal si comunitatea umană

Versurile unei melodii zic așa: „Sunt o stâncă, sunt o insulă.” Ți-ai dorit vreodată singurătatea într-o asemenea măsură? Poate pe unii chiar i-ai auzit spunând: „Știi ceva? Umblarea mea cu Dumnezeu este o chestiune personală. Nu este ceva despre care să vreau să vorbesc.”

7. Citește Efeseni 4:11-16. Ce rol îi atribuie Pavel comunității?

Când le scrie efesenilor, Pavel descrie biserica drept un trup. Isus este capul, iar poporul Lui alcătuiește restul corpului. Dacă citești Efeseni 4:13, vei observa că scopul suprem al conviețuirii într-o astfel de comunitate este acela de a ajunge la „înălțimea staturii plinătății lui Hristos”. Și pentru aceasta avem nevoie unul de celălalt.

Cu siguranță este posibil să fii creștin de unul singur. De fapt, ca în cazul multora de-a lungul secolelor, care au fost luați în răs și persecutați, uneori este inevitabil statutul de creștin singur. Este o mărturie grăitoare despre puterea lui Dumnezeu atunci când bărbați și femei nu cedează sub presiunea care îi înconjoară. Totuși, dincolo de această realitate, Pavel vrea să sublinieze un adevăr categoric: în esență, *Studiu Biblic, Trim. III, 2022 – Cu Hristos în cuptorul încercării*

noi trăim și manifestăm plinătatea lui Hristos atunci când colaborăm, în părtășie unii cu alții.

8. Citește Efeseni 4:11-16. Ce spune Pavel că trebuie să se întâmple înainte ca plinătatea lui Hristos să se manifeste în comunitatea noastră de credincioși?

9. Manifestarea plinătății lui Hristos de către o comunitate se deosebește de manifestarea plinătății lui Hristos de către un singur individ? În ce fel? Care sunt implicațiile acestui lucru în contextul marii lupte? Vezi Efeseni 3:10.

Este ușor să fii amabil când ești singur sau cu persoane străine, dar este mult mai greu să te porți frumos cu cei pe care fie îi cunoști foarte bine, fie nu îi agreezi. În realitate, când manifestăm har și bunătate față de oameni, le oferim și o mărturie irezistibilă despre adevărul lui Dumnezeu.

Vineri, 22 iulie

Studiu suplimentar: Ellen G. White, *Parabolele Domnului Hristos*, capitolul 29; *Tragedia veacurilor*, capitolul 39

„Formarea caracterului este cea mai importantă misiune încredințată vreodată omului și niciodată nu a fost mai importantă ca acum studierea minuțioasă a acestui subiect. Nicio generație din trecut nu s-a mai confruntat cu aspecte atât de însemnate, niciodată tinerii și tinerele nu au mai avut de înfruntat așa mari pericole precum cele de azi” (Ellen G. White, *Educație*, p. 225).

„În parabolă, fecioarele neînțelepte [...] îi simbolizează pe aceia care nu s-au pregătit prin formarea unui caracter care să reziste pe timp de criză. Este ca și cum ei ar trebui să meargă la vecini și să le spună: «Dă-mi caracterul tău sau voi fi pierdut.» Cele care au fost înțelepte nu au putut să pună din uleiul lor în lămpile pâlpâitoare ale fecioarelor neînțelepte. Caracterul nu este transferabil. Nu este de cumpărat sau de vândut, ci se dobândește. Domnul i-a dat fiecărui om în parte ocazia de a-și dezvolta un caracter neprihănit în timpul de har, dar nu a oferit posibilitatea ca cineva să poată împărți cu altcineva caracterul pe care și l-a format trecând prin experiențe grele, învățând lecții de la Marele Învățător, astfel încât să poată manifesta răbdare în încercare și să-și exercite credința ca să poată muta munții imposibilității” (Ellen G. White, în *The Youth's Instructor*, 6 ianuarie 1896).

STUDIUL LA RÂND – BIBLIA ȘI CARTEA EVANGHELIZARE

Biblia:

1. Cine era un „arameu pribeag gata să piară”?
2. În ce domenii aveau să aibă întâietate israeliții asupra tuturor neamurilor?
3. Ce fel de pietre erau acceptate pentru construirea altarului?
4. Cui aparțin lucrurile ascunse? Dar cele descoperite?

Evanghelizare, Secțiunea 20, subcapitolul „Motivul întârzierii celei de-a doua veniri”

5. Ce au în comun făgăduințele și amenințările lui Dumnezeu?